

Оценку экономической эффективности функционирования трансграничного кластера можно производить на основе концепции капитализации региона, которая предполагает оценку следующих показателей:

- изменение ценности имущества и других активов субъектов кластера;
- величина реинвестированного капитала в реализацию кластерных проектов;
- снижение издержек субъектов кластера на единицу продукции.

Для оценки социального эффекта следует учитывать снижение уровня безработицы, повышение уровня и качества жизни населения, показатели развития социальной инфраструктуры и др.

Другими словами, задача оценки влияния трансграничных кластеров на социально-экономический потенциал региона заключается не в определении эффективности реализации тех или иных мероприятий в рамках кластерной политики, а в установлении того, в какой мере функционирование кластера способствует достижению задач социально-экономического развития территории, повышению уровня конкурентоспособности его экономики

Литература

1. Андреева Л.Ю., Курапов С.С., Раговик Л.В. Глобализация потоков финансового капитала в современной мировой экономике // Тенденции развития финансово-кредитного механизма в Российской Федерации.- Шахты, 2011.
2. Евстигнеева Л., Евстигнеев Р. Макроэкономические аспекты региональной политики // Экономическая политика. 2006. №4.
3. Татаркин А.И. Лаврикова Ю.Г. Кластерная политика региона // Промышленная политика в Российской Федерации. 2008. № 8.
4. Ленчук Е.Б., Власкин Г.А. Кластерный подход в стратегии инновационного развития России // Экономический портал. URL: <http://institutions.com/strategies/1979-klasternyj-podxod-v-strategii-innovacionnogo-razvitiya-rossii.html> (дата обращения 15.01.2013).

УДК [339.5:339.74](043.2)

Шамота Г.М., к.е.н.

Державний вищий навчальний заклад «Українська академія банківської справи
Національного банку України», м. Суми
galinasumy@mail.ru

ПРИКОРДОННЕ СПІВРОБІТНИЦТВО: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ

Прикордонне співробітництво стає однією з характерних рис інтеграційних та субінтеграційних процесів у Європі на межі XX – XXI століття. Активізація розвитку цього співробітництва зумовлена, передусім, реалізацією мети загальноєвропейського значення – «розмивання» кордонів між країнами членами Євросоюзу, а саме подолання економічної та соціальної ізоляції прикордонних регіонів і, не в останню чергу, сприяння примиренню недавніх супротивників у другій світовій війні на рівні місцевих епілітот. Все це стосується і України: прикордонного співробітництва з країнами СНД та Європейського Союзу.

Проблеми прикордонного співробітництва як України так і інших країн досліджували зарубіжні і вітчизняні науковці та фахівці, такі як М. Бутко, С. Мавенченко, Н. Мікула, В. Волошко, П. Шилепницький, З. Горжеляк, П. Еберхардт, П. Велицький, З. Бройде, В. Будкін, М. Долішній, В. Євдокименко, С. Кіш, М. Козоріз, М. Лендсел, Ю. Макогон, М. Мальський, А. Мельник, В. Мікловда, Н. Мікула, А. Мокій, В. Ніца, С. Пирожков, Р. Федан, Т. Коморніцкі, Т. Лієвські, З. Максла, М. Ростішевські, А. Стаєва, З. Зьоло та ін.

Налагодження прикордонних зв'язків для нашої держави є надзвичайно актуальною проблемою, адже Україна знаходиться у вигідному геополітичному положенні – 19 із 25 регіонів являються прикордонними.

Та з плином часу постають нові проблеми співробітництва України з сусідами. Отже, існують аспекти, які необхідно розглянути і проаналізувати в подальшому.

Найбільш часто вживаним й складним поняттям являється термін «прикордонне співробітництво». У наукових дослідженнях з теоретичної лімології (лат. Limes - кордони) виділяють декілька основних визначень прикордонного співробітництва:

- як форма міжрегіонального співробітництва, міжнародних контактів прикордонних регіонів;
- як певний ступінь у розвитку регіональної політичної й економічної інтеграції;
- як форма соціалізації населення суміжних регіонів в умовах культурної багатоманітності й етнічної терпимості, формування багатоетнічного співтовариства в рамках євро регіонів [1, с. 72].

Прикордонне співробітництво можна визначити як використання переваг сусідства для вирішення проблем повсякденного життя й перспективного соціально-економічного розвитку кожного із суміжних регіонів [2, с. 433].

Як, ми бачимо із вищезазначених визначень на співпрацю між прикордонними регіонами впливає політика країни. Головною проблемою України у співробітництві зі своїми сусідами є політична ситуація в країні та її направленість. Що в свою чергу спричинило до наступних негативних явищ:

- обставини недовіри між органами влади, діловими колами та населенням територій прикордонного співробітництва суміжних держав;
- ускладнення взаємного спілкування зацікавлених органів влади, ділових кіл і груп населення зі співвітчизників, що проживають на прикордонних територіях суміжних держав;
- зниження розвитку господарських, культурних і гуманітарних зв'язків між територіями прикордонного співробітництва України та територіями суміжних держав;
- зниження економічного розвитку та соціальної інфраструктури, спільного вирішення економічних, транспортних, енергетичних, комунальних, екологічних, соціально-демографічних, гуманітарних та інших проблем на територіях прикордонного співробітництва України та прикордонних територіях суміжних держав;
- зниження товарообміну між територіями прикордонного співробітництва України і суміжних держав.

Участь України в прикордонному співробітництві призводить до розширення взаємовигідного торговельно-економічного співробітництва, дозволяє прикордонним адміністративним одиницям самостійно виходити на європейські структури для отримання технічної та фінансової допомоги з метою реалізації проектів по співробітництву, сприяє міжнародній інтеграції нашої держави.

Виходячи з цього, можна запропонувати наступні шляхи вдосконалення прикордонного співробітництва: розробка та впровадження державної політики прикордонного співробітництва; чіткий розподіл повноважень між місцевими та центральними органами влади; підвищення ефективності використання наявних місцевих ресурсів; активізація співробітництва з європейськими структурами, відповідальними за питання регіонального розвитку; спрощення бар'єрів та процедур перетину державного кордону людьми, капіталами та іншими ресурсами, які стосуються реалізації проектів співробітництва.

Литература

1. Давидов Д.М. Приграничное и трансграничное сотрудничество как фактор развития складного региона России // Вестник Российского государственного университета им. Иммануила Канта. - Вып. 6. Сер. Гуманитарные науки. - Калининград: Изд-во РГУ им. И. Канта, 2008. - С. 72-77.
2. Кирюхін О. Транскордонне співробітництво у російсько-українських відносинах // Україна: стратегічні пріоритети. Аналітичні оцінки. - К., 2006. - С. 432-438.